

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010016
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5822010016.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému W. N., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.09.2022 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. N., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom
T. B. XXX, slobodný, na slobode

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako rodič v meste I. a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 01.06.2021 do súčasnosti, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, ktorá mu ako rodičovi priamo vyplýva zo Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení, ako i napriek tomu, že bol zaviazaný prispievať rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3P/25/2020 zo dňa 22.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.11.2020, na základe ktorého je povinný prispievať na výživu svojej dcéry M. N., nar. XX.XX.XXXX sumou 150,- EUR mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej matky F. Z., si túto povinnosť neplnil od 01.06.2021 až do súčasnej doby s výnimkou mesiaca jún 2021, kedy zaplatil sumu 105,- EUR, a to i napriek tomu, že v rozhodnom období mal príjem z brigádnej činnosti v oblasti stavebníctva mesačne vo výške cca 1000,- EUR, čím mu takto vznikol dlh na výživnom voči oprávnenej matke maloletej dcéry F. Z., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom G., W.-M. XXX/XX, vo výške 2145,- EUR,
t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/31/2021 zo dňa 09.03.2022, právoplatný dňa 24.03.2022, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, výkon trestu mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba na 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorému došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo dňa 18.01.2022 podala na W. N. okresnému súdu obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Predmetnú obžalobu okresný súd prejednal na hlavnom pojednávaní dňa 12.07.2022 a dňa 13.09.2022.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.07.2022 po zákonom poučení obžalovaný využil svoje právo a neurobil žiadne z vyhlásení k vine. Ku skutku, pre ktorý je stíhaný vypovedal, že sa priznáva, že výživné na dcéru M. od 01.06.2021 neplatil, kašlal na to. S maloletou dcérou sa nestretáva, videl ju len na dvore. On písal F. Z., ale ona nereagovala, všade si ho zablokovala a číslo účtu mu poslala len minule. Číslo účtu mu už kedysi posielala, ale on ho stratil. Od 01.06.2021 oficiálne zamestnaný nebol, chodil po fuškách. Teraz chodí s bratrancom pokladať dlažby, obklady a zarobí 70,- € na hodinu. Pracuje na živnosť, živnostníkom je už od ukončenia školy, od jeho 15-tich rokov. Predtým chodil na brigády, zarobil som 4,- až 5,- € na hodinu. Za posledný rok na brigádach zarobil aj 1000,- € mesačne. Výživné neplatil, jednoducho na to kašlal. Čo sa týka odsúdenia v ČR, v roku 2021 bol odsúdený za jazdu pod vplyvom alkoholu, vtedy pracoval pre kamaráta z N., vozil mu matrace, alebo aj iné veci, čo potreboval. Býva v byte s rodičmi a bratom. Okrem M., iné deti nemá. Rodičom na bývam prispieva podľa potreby finančne, tiež chodí na nákupy. Alkohol požíva príležitostne, omamné látky neužíva. Je si vedomý, že dlhuje na výživnom okolo 2.000,- € a do dvoch mesiacov by dlh na výživnom uhradil. Súd z dôvodu, že obžalovaný sa vyjadril, že chce dlh na výživnom uhradiť, odročil hlavné pojednávanie na 13.09.2022. Obžalovaný sa na odročené hlavné pojednávanie dňa 13.09.2022 ani nedostavil, svoju neprítomnosť ani neospravedlnil a výživné ďalej neplatil.

Svedkyňa F. Z. vypovedala, že obžalovaný výživné od 01.06.2021 neplatil vôbec. Aj do 01.06.2021 platil výživné nepravidelne. Výživné jej posielal na účet. Myslí si, že v júni ešte zaplatil sumu 105,- € a odvtedy už neplatil vôbec. Ku dňu výsluchu nevedela uviesť výšku dlhu. Obžalovaný sa s dcérou nestretáva a nekupuje jej ani darčeky. S obžalovaným bývajú v susedstve, ale stretávajú sa málo, ide len o náhodné stretnutia. Súd svedkyňu dopyčul na hlavnom pojednávaní dňa 13.09.2022, svedkyňa uviedla, že obžalovaný nie len nedoplatil dlh na výživnom, ale od posledného hlavného pojednávania ani neuhradil bežné výživné.

Súd oboznámil listinné dôkazy, najmä rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/15/2012 z 22.10.2020, ktorým sa v rodičovskej dohode obžalovaný zaviazal prispievať na výživu svojej dcéry M. N. sumou 150,- EUR mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej matky F. Z., rodný list mal. M., správy a potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správu Sociálnej poisťovne Dolný Kubín, správu Daňového úradu, výpis zo živnostenského registra, správa katastrálneho úradu, správa dopravného inšpektorátu, správy mobilných operátorov, správa o povesti register trestov a výpis z evidencie priestupkov.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Sumarizujúc výsledky dokazovania mal za preukázané, že obžalovaný v rozhodnom čase vymedzenom v skutkovej vete výrokovkej časti tohto rozsudku, t.j. od 01.06.2021 si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére M.. Obžalovaný priznal, že ako rodič neplatil výživné na svoju jedinú dcéru v období od 01.06.2021, i napriek tomu, že povinnosť platiť výživné na nezaopatrené neploleté dieťa je zákonnou povinnosťou každého rodiča. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Tak výpoveďou svedkyne F. Z., ako aj listinnými dôkazmi (rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3P/25/2000 zo dňa 22.10.2020) bolo zistené, že obžalovaný počas celého súdeného obdobia mal vyživovaciu povinnosť voči dcére M. vo výške 150,- €. Obžalovaný za celé súdené obdobie splnil vyživovaciu povinnosť iba v júni 2021, kedy zaplatil 105,- € a odvtedy výživné opäť neplatil. Obžalovaný vinu priznal a uviedol, že v rozhodnom období prevádzkoval živnosť, živnostníkom je od svojich 15 rokov, pričom v rozhodnom období chodil na brigády a mal mesačný príjem cca 1.000,- €. Obžalovaný v rámci svojej obrany uviedol, že vyživovaciu povinnosť na dcéru si neplnil, pretože stratil číslo účtu a kašlal na platenie výživného. Zároveň uviedol, že chce dlh na výživnom uhradiť v celom rozsahu, na čo súd odročil hlavné pojednávanie, aby obžalovanému dal šancu, dodatočne si splniť vyživovaciu povinnosť voči dcére. Obžalovaný sa však na odročené hlavné pojednávanie nedostavil a prítomná svedkyňa F. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný nielenže nezaplatil dlh na výživnom, ale ani neplatil bežné výživné, čím sa mu dlh na výživnom iba navýšil. Tvrdenie obžalovaného, že výživné neplatil lebo stratil číslo účtu oprávnenej, bolo vyvrátené, obžalovaný býva v susedstve s oprávnenou osobou a keby chcel výživné uhradiť, kedykoľvek tak urobiť mohol, obžalovaný bol zaviazaný platiť výživné k rukám oprávnenej osoby. Dokonca svedkyňa F. Z. obžalovanému číslo účtu opakovane oznámila, obžalovaný tak v čase hlavného pojednávania poznal číslo účtu, na ktoré mal dlhované ako aj bežné výživné zaslať.

Súd po vykonanom dokazovaní tak nemal pochybnosti, že obžalovaný sa dopustil súdeného skutku, čím aj naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého prečinu sa dopustí, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil čo i len z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného. Obžalovaný sa dopúšťal súdeného prečinu úmyselnou formou (§ 15 písm. a/ Tr. zákona), pretože vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, v rozhodnom období aj mal finančné prostriedky, aby mohol výživné platiť, obžalovaný uviedol, že mal mesačne príjem 1.000,- €, pričom od júna 2022 začal pracovať s bratrancom v oblasti stavebníctva s príjmom 70,- € za hodinu a vyživovaciu povinnosť si neplnil, a to ani len v minimálnom rozsahu.

Páchatelom trestného činu podľa § 207 Tr. zákona môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného. Obžalovaný, ako rodič mal v rozhodnom období podľa Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah bol určený aj súdnym rozhodnutím, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3P/25/2020 zo dňa 22.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.11.2020. V trestnom konaní sa súdom posudzuje otázka zavinenia na žalovanom prečine, pričom súd nie je viazaný rozhodnutím súdu v civilnom konaní a takéto rozhodnutie, ak bolo vydané, ako tomu bolo aj v tejto trestnej veci, sa posudzuje ako listinný dôkaz. Zo zákona o rodine vyplýva, že každé dieťa má zákonný nárok na výživné a každému rodičovi je zákonom o rodine uložená povinnosť výživné plniť, pričom ich vyživovacia povinnosť má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov. Schopnosti a možnosti povinného neurčuje len rozsah príjmu povinného, ale aj reálne možnosti tejto osoby uplatniť sa v pracovnom procese. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bolo v schopnostiach a možnostiach obžalovaného, za celé sledované obdobie uhrádzať výživné po celú rozhodnú dobu vo výške 150,- € mesačne tak, ako mu to bolo uložené súdnym rozhodnutím, keďže po celú rozhodnú dobu mal príjem z brigád, ako to uvádzal obžalovaný vo výške 1.000,- € mesačne, živnosť v oblasti stavebníctva prevádzkuje od svojich 15 rokov, tiež vypovedal, že niekedy v priebehu júna 2022 začal pracovať pre svojho bratranca, pokladajú dlažbu a obklady a zarobí 70 ,- € na hodinu. Obžalovaný tiež uviedol, že rok predtým, ako začal pracovať pre bratranca, chodil na brigády, kde mu platili 4,- až 5,- € na hodinu, napriek tomu si dokázal pri tejto taxe každý mesiac zarobiť 1.000,- €. Súd tak nemal žiadne pochybnosti, že obžalovaný mal a aj má finančné prostriedky na úhradu výživného, ale pred platením výživného uprednostňuje zrejme iné osobné výdavky a zrejme má iné priority v živote, ako sa stráť a prispievať na výživu svojho dieťaťa. Keďže sa jedná o trváci trestný čin s prvkami hromadného trestného činu, súd upravil skutkovú vetu súdeného prečinu oproti podanej obžalobe do doby vyhlásenia rozsudku a zároveň upravil výšku dlhovaného výživného. Keďže

obžalovaný si neplatil výživné na dcéru M. vo výške 150,- € mesačne od 01.06.2021 k dátumu vyhlásenia rozsudku, t.j. 13.09.2022 (pričom výživné má platiť k 20. dňu v mesiaci vopred), výživné uhradil iba v mesiaci jún 2021 vo výške 105,- €, vznikol mu takto dlh na výživnom vo výške 2.145,- €. Na základe uvedeného súd obžalovaného uznal vinným zo súdeného skutku.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu objektom súdeného prečinu, rovnako osobou obžalovaného, jeho kriminálnou minulosťou, obžalovaný už bol v nedávnej minulosti odsúdený za dva trestné činy na podmienený trest odňatia slobody. Súdený skutok páchal aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, trestný čin zanedbania povinnej výživy je trváci trestný čin s prvkami hromadného a dokonaný tak bol už v čase, keď už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Obvodného soudu Praha 2 sp. zn. 4T/99/21 z 22.09.2021, právoplatným dňa 26.01.2022 a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/31/2021 zo dňa 09.03.2022, právoplatným dňa 24.03.2022.

K osobe obžalovaného po prečítaní a oboznámení sa so správami súd zistil, že zo správy z miesta trvalého bydliska nevyplynuli na obžalovaného žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho potrestanie. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že v registri trestov má dva záznamy. Rozsudkom Obvodného soudu Praha 2 sp. zn. 4T/99/21 z 22.09.2021, právoplatným dňa 26.01.2022, uznaný vinným z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 26.01.2025 spolu s tretom zákazu činností viesť motorové vozidlá na 3 roky a trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/31/21 z 09.03.2022 bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní do 25.03.2022 a trest zákazu činností viesť motorové vozidlá na 3 roky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného existuje prevaha príťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa priznal a svoje konanie pred súdom oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a príťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov, keďže mu súd ukladal súhrnný trest za dva trestné činy (§ 37 písm. h/ Tr. zákona) a tiež, že už bol odsúdený za trestný čin, a to s poukazom na rozsudok Obvodného soudu Praha 2 sp. zn. 4T/99/21 z 22.09.2021 (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Keďže súd zistil prevahu príťažujúcich okolností, pri ukladaní trestu aplikoval § 38 ods. 4 Tr. zákona a vychádzal z trestnej sadzby od 8 mesiacov do 2 rokov. Obžalovanému súd uložil podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný nepodmienečný trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov, keďže obžalovaný páchal súdený skutok počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona ak súd odcudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nemôže mu uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obžalovanému ukladal súd súhrnný trest vo vzťahu trestnému rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/31/21 z 09.03.2022, právoplatný dňa 24.03.2022 a z tohto dôvodu zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/31/2021 zo dňa 09.03.2022, právoplatný dňa 24.03.2022 a uložil mu aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 mesiacov.

Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný vo výkone trestu zatiaľ nebol.

Takto uložený trest pokladá za spravodlivý a objektívny obraz potrieb tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, ktorý odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, spôsobu jeho vykonania a jeho následok a rovnako zohľadňuje možnosť nápravy obžalovaného a jeho pomery.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.